

[Ole Bjørn Kraft.]

Journalisterne vilde staa inde for, er blevet benægtet; og derfor tror jeg, at disse Ministerens Udtalelser, som det vel i og for sig ikke en Gang havde været nødvendigt at fremsætte, helst skulde have været noget retfærdigere, lidt mildere i Formen, end de var.

Der er til Slutning endnu en lille Sag, som jeg gerne vil berøre. Det drejer sig om nogle Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen for nylig fremsatte i Anledning af nogle Udtalelser, som en dansk Mand, cand. mag. Bøgholm, har fremsat i den engelske Presse. Jeg har nu haft Lejlighed til at se den Udtalelse, som stod i „Times“, og jeg maa da konstatere, at den Gengivelse af Artiklen, som er blevet fremført fra denne Talerstol, ikke ganske svarer til de Udtalelser som findes i „Times“. Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har saaledes sagt, at Hr. Bøgholm har udtalt, at hvis der skete en Ændring i den engelske Politik, er den eneste Vej fremad Gennemførelsen af en engelsk Præference for dansk Landbrugseksport og en dansk Præference for engelsk Industri. Det er en alt for bestemt Gengivelse af, hvad Hr. Bøgholm i Virkeligheden har sagt. Han har nemlig kun sagt, at han maa tilstaa, at *naar* en saadan Ændring sker, kan han ikke se nogen anden Vej. Endvidere er der over hele Gengivelsen kommet en ganske anden Tone, end de virkelige Udtalelser havde. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen ligesom antydede, at det er Hr. Bøgholm selv, der har ønsket denne Udtalelse frem, kan jeg sige, at Hr. Bøgholm hverken direkte eller indirekte — det skriver han i et Brev til mig — har søgt „Times“ for at faa Udtalelsen frem, men det er dette Blad, der har henvendt sig til ham, og hvis man læser Udtrykkene igennem, vil man se, at han i Virkeligheden har været uhyre forsigtig og netop har paapeget, at et lille Land ikke kan gaa imod Verdensudviklingen og undlade at tage Hensyn til, hvorledes hele Udviklingen forløber. Det er ikke en fuldstændig rigtig Gengivelse af Artiklen, det ærede Medlem har givet, og jeg synes derfor, det er rigtigt at faa den rettet, og deri er det ærede Medlem sikkert ikke uenig med mig. Jeg vil endelig gerne sige, at det ikke har været nødvendigt at opfordre hverken Udenrigsministeriet eller andre til at gøre den engelske Offentlighed bekendt med, at Hr. cand. mag. Bøgholm ikke er nogen officiel Udsending, saaledes som det ærede Medlem opfordrede til, for i dette Interview i „Ti-

mes“ understregede Hr. Bøgholm meget stærkt, at han kun befinder sig i London paa en ganske uofficiel Visit for personlig at foretage Studier med Hensyn til den engelske Toldpolitik. Der er derfor taget ethvert Forbehold, som maatte og burde tages ved en saadan Udtalelse.

Duborg: Den højtærede Landbrugsminister kom desværre ikke ind paa min Kritik af Statsskovenes Administration. Den højtærede Minister talte om, at det vilde være uforvarligt at ødelægge Skovene ved en alt for stærk Hugst eller paa anden Maade ved uforvarlig Drift. Derom er der ingen Anledning til at rejse nogen Diskussion; om dette er vi sikkert alle enige. Jeg søgte i min Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister om Statsskovenes Drift netop at pointere, at selve Regnskabet og Budgettet for Statsskoven giver os de fornødne Oplysninger om, at den nuværende Drift ikke kan kaldes hverken økonomisk god eller i anden Henseende tilfredsstillende. Jeg behøver kun at paavise, at Indtægten af Skovene er for ringe i Forhold til det almindelige Udbytte, som veldrevne eller rettere sagt moderne drevne Skove giver, og et andet Forhold, som ogsaa Budgettet og Regnskabet giver os fornøden Oplysning om, er, at Skovenes Administration andrager et urimeligt Beløb. Jeg paaviste, at Administrationen af Statsskoven kostede ca. 30 pCt. af Hugstens Værdi. Man behøver slet ikke at kende til Skove, thi enhver, der er kendt med almindelig Forretningsdrift, vil vide, at en saadan Drift ikke er god og ikke er forsvaret i vorre Tider. Jeg mener derfor, at den højtærede Landbrugsminister ikke skulde lade dette Spørgsmaal gaa i Glemme, men virkelig tage den Sag op til en rationel Undersøgelse. Ministeren vilde gøre sig fortjent ved at indføre en mere tidssvarende Drift af vore Statsskove, for det er jo fuldstændig rigtigt, som den højtærede Minister fremhævede, at med den Udvikling, som man kan imødesee, vil Tid efter anden store Skovarealer gaa over fra privat Drift til Statsdrift, og med en saadan Udvikling bliver det i dobbelt Forstand paakrævet, at Statens store, umaadelig værdifulde Skovarealer kommer under virkelig gode Driftsformer.

I de økonomiske Betragtninger, som jeg fremsatte, da jeg sidst havde Ordet, fremhævede jeg stærkt Virkningerne af den Nedgang i Landbrugets Indtægter, der har fundet Sted. Fra Regeringspartierne er mine Udtalelser derom blevet stærkt imødegaaet, idet man ganske simpelt har hævdet, at min Op-